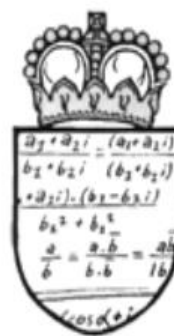

LOBKOVÍČÁK

č.11

V. ročník školního občasníku

Vydáno dne 30. 6. 2017

ZOO

Do ZOO jezdí všichni rádi
čekají na nás kamarádi.
Každému se tady líbí,
vidíme vše, co nám slíbí.

Savce, plazy, ptáky,
obojživelníky taky.
Zvířat je tu jako much,
u opic je děsnej puch!

A už vzhůru mezi křece,
nebojte se tygra přece.
Každý správný had
na nás syčí rád.

Tyhle slavné gorily
obejdou se bez brýlí.
Tučňáci a lachtani
milují to šplouchání!

Žirafy, zebry i sloni
mají výběh tam, co vloni.
Hurá, stánek se zmrzlínou,
netřeseme se tu zimou.

No a při troubení slonů
musíme jít zase domů.
Všechny nás to hrozně mrzí,
snad se sem vrátíme brzy!

Anonymous

SLOVO MÁ:

Vedení školy

PŘÍJÍMAČKY – letos jinak

Letošní školní rok přinesl mnoho nového. Jednou ze změn jsou přijímací zkoušky **pro všechny žáky ZŠ**, kteří chtějí studovat obory na středních školách zakončených maturitou. Proto jsme se letos ještě více než v jiných letech zaměřili na přípravu žáků ke studiu. Cílem bylo, aby u přijímacích zkoušek uspěli co nejlépe.

Ve škole probíhala příprava hned v několika směrech. Žáci si mohli vybrat volitelný předmět Seminář z M a ČJ, mohli navštěvovat kroužky pod vedením paní učitelky Urbanové a Brožové, kde se zaměřovali na nedostatky a procvičování učiva. Mohli si vypracovávat zkoušky doma a učitelé jim pomáhali, opravovali případné chyby a pro představu o úspěšnosti je také hodnotili. Někteří žáci pak zvolili formu konzultací přímo na SŠ, kterou si vybrali.

Na konci února jsme pro žáky společně s dalšími ZŠ z Prahy 3 připravili akci:

„Zkoušky nanečisto“

Chtěli jsme, aby si měli možnost vyzkoušet atmosféru, stres, zátěžovou situaci, kdy jsou v neznámém prostředí, s jinými pedagogy, a také formu zkoušení a vyhodnocení výsledků. Zkrátka připravili jsme pro ně zkuškový den, kdy odešli na jinou školu skládat zkoušky.

Pro mnohé z nich to byla dobrá motivace, jak ještě v posledních měsících dohnat nedostatky. Jiným pomohla tato zkušenost zvýšit sebevědomí před skutečnými zkouškami.

Cílem všech těchto akcí je zvýšit pro žáky šanci studovat na vysněné škole, pedagogům pak přinášejí možnost připravit žáky dobře na život. A podle výsledků přijímacího řízení můžeme konstatovat, že to se nám určitě povedlo.

Limeriky

Limerik je báseň o pěti verších na dva rýmy struktury a-a-b-b-a.

Limeriky obvykle spojuje především hravost a snaha pobavit toho, kdo je bude číst.

Podívejte se, jak se to podařilo žákům 7. tříd. Najdete je v celém časopisu.

*Byl jeden muž z Kadaně
a ten si plivl do dlaně.*

*Chtěl si jen vlasy
ulíznout asi.*

Ten náš fešný muž z Kadaně.

*Byla jedna žena z Prahy,
ta měla doma váhy,
když chtěla něco vařit,
musela pořádně vážit.
Ta naše šikula z Prahy.*

Jan Schimperk

Obsah:

Slovo má: vedení školy - 2
Limeriky - 2
Ve škole proběhlo - 3
DIVADLO Spejbla a Hurvínka - 3
Jarní bojovka - 4
Putování za Karlem IV. - 5
Za tajemstvím Pražského hradu - 5
Pražské poetické setkání - 6
Výlet do Muzea ŠKODY - 6
Brazílie – vášnivé srdce J. Ameriky - 7
Pohár starosty Hartiga - 8
Ocenění olympioniků - 9
Je to za námi! - 10
Z pera žáků 4. B - 10
Ze sportu - 12
Příspěvky žáků - 14
Komiks - 17

VE ŠKOLE PROBĚHLO:

Divadlo Spejbla a Hurvínka

Třídy 3. A a 3. B navštívily Divadlo Spejbla a Hurvínka v Dejvicích a zhlédly divadelní hru **Jak s Máničkou šili čerti**.

Představení bylo plné písniček a zábavy, ale vyplynulo z něho i ponaučení o přátelství a přetvářce.

Mánička chtěla v pohádce nové šatičky, mohla si klidně vypůjčit od našich holčiček a kluků, všichni přišli velmi svátečně oblečení, jak je vidět na fotkách.

Moc to všem slušelo.

P. Malinová

JARNÍ BOJOVKA

Původně plánovaná velikonoční hra v zahradě, která se měla tak trochu podobat britským svátkům jara, tzn. hledání ukrytých vajíček, koulení vajec pomocí lžíce a podobně, se stále odkládala kvůli špatnému počasí. A tak nakonec sedmáci pro své kamarády z druhých tříd připravili pár dnů po Velikonocích „Jarní bojovku“.

V té si družstva dětí z 2. A a 2. B prošla celkem 6 stanovišť, na kterých si zkoušela různé dovednosti: skládání puzzle – vajíčka na čas, hledání vajec pečlivě ukrytých v zahradě na čas, házení míčků na cíl, trefa do krabice, poznání slavné osobnosti na částečně zakryté fotografii a rozpoznání předmětu v uzavřeném, neprůhledném sáčku.

Nutno říci, že malí druháci si se svými úkoly poradili znamenitě a hru si užívali. To ale určitě proto, jak se na oplátku chovali sedmáci. Svým kamarádům fandili a leckde i pomohli k získání bodů. Vždyť se stačí jen podívat na fotografii, na které se předávají ceny za umístění v závěru společně prožitého odpoledne. Najdete na ni jen samé úsměvy!

M. Korešová

PUTOVÁNÍ PO CESTĚ KARLA IV.

Kdo vykoukl v sobotu 22. 4. 2017 ráno z okna, určitě byl rád, že nikam nemusí. Byl takový uplakaný, pochmurný den a také nebylo příliš teplo. Přiznám se, že ani mně a určitě ani dětem a dalším paním učitelkám, které se rozhodly jít na jarní desetikilometrový pochod, se moc nechtělo. Přesto jsme ale vyrazili. Žáci 2. tříd, žáci 7. tříd, paní učitelky a někteří rodiče, prostě skupina 24 chodců.

Cesta začínala v Dobřichovicích, kam jsme dojeli vlakem a kde jsme se nahlásili u startu. Navzdory silnému dešti, který nás provázel po většinu trasy, jsme si ale užívali krásu přírody v okolí Karlštejna. Prošli jsme originální výstavu

*Byl jeden muž z Kašavy,
který měl moc rád čivavy.
Krmil je řízky
uprostřed vísky,
ten milovník čivav z Kašavy.*

Karolína Nezkusilová

venkovních soch a ochutnali jsme občerstvení na určených stanovištích. V cíli jsme byli kolem poledne, to už přestalo skoro pršet a my se těšili na zasloužený oběd.

Na památku našeho společného pochodu jsme všichni obdrželi diplom a malý dárek. Domů jsme jeli zase vláčkem a v nohou jsme cítili příjemnou únavu. A co nás potěšilo nejvíc? No přece to, že jsme mohli být všichni spolu.

Tak za rok hurá znovu! A třeba si troufneme na delší trasu.

M. Korešová

*Byla jedna žena z Bradavic,
v košíčku neměla zhora nic,
byla hubená jako lunt,
v košíčku nenesla žádný šunt,
ta naše žena z Bradavic.*

Irena Opletalová

ZA TAJEMSTVÍM PRAŽSKÉHO HRADU 2017

obdrželi jako malou pozornost upomínkové předměty Pražského hradu.

Všem účastníkům děkuji za vzornou reprezentaci školy a doufám, že i příští ročník bude minimálně tak úspěšný, jako ten letošní.

I v letošním školním roce se naše škola zapojila do soutěže Za tajemstvím Pražského hradu. Školního kola se zúčastnili všichni žáci 8. a 9. ročníku, ostatní žáci školy se mohli zapojit dobrovolně.

V podmínkách soutěže je stanoveno, že do druhého kola postupuje jen ten, kdo všechny otázky zodpověděl správně, což se letos podařilo 8 soutěžícím. Ti byli pozváni dne 12. 6. 2017 na Pražský hrad, kde plnili další úkoly. Po vyplnění krátkého testu a následné hromadné opravě

H. Černá

Pražské poetické setkání 2017

Školního kola
Pražského poetického
setkání 30. 1. 2017 se
zúčastnilo 14 žáků
z prvního stupně. Diplom
s postupem do
obvodního kola získaly
Michaela Huljaková
z třídy 2. A a Kristýna
Nedvědová z třídy 3. C.
Dětem děkuji za přípravu
i účast.

Hana Hainzová

*Byl jeden mužíček z vesnice,
na trhu prodával slepice.
Prodával je jedné ženě,
usmála se na něj něžně,
říkal ten mužík z vesnice.*

*Jedné ženě z Londýna
ukápla omáčka do klína.
Požádala pana Mráčka,
zda je volná jeho pračka,
ta ušpiněná žena z Londýna.*

Elen Hiráková

*Byl jeden muž z Prahy
a kráčel skrz prahy.
Jednoho dne zakopl
a bolestně dopadl,
ten bláhový muž z Prahy.*

*Byla jedna žena z předměstí,
ten příběh nic dobrého nevěstí.
Pes se do ní zakousl
a ruku jí ukousl.
Ta nebohá žena z předměstí.*

Štěpán Srb

VÝLET DO MUZEA ŠKODY

V úterý 11. dubna jsme my, pátáci, jeli do Muzea Škody Mladá Boleslav.
V muzeu jsme dostali sluchátka s přístrojem na krk, který umožňoval
poslech průvodce na delší vzdálenost. Auta jsme mohli fotit. Dozvěděli jsme se
o pánech Laurinovi a Klementovi, kteří vyráběli nejdříve kola, pak motorky, a
nakonec i auta. Po velkém požáru v roce 1924 získala továrnu firma Škoda a
automobily značky ŠKODA se tu dělají dodnes.

Do fabriky jsme se bohužel nepodívali, jsme ještě prcci. Ale dověděli
jsme se spoustu zajímavostí. Věděli jste, že na namontování airbagu má
mechanik 60 sekund?

Adam Klaboch, 5. A

BRAZÍLIE – VÁŠNIVÉ SRDCE JIŽNÍ AMERIKY

Jako každý rok jsme navštívili program vzdělávacího projektu Planeta 3 000, tentokrát věnovaný Brazílii. Program s názvem Brazílie – vášnivé srdce Jižní Ameriky jsme jako obvykle zhlédli v kině Ládví. Co nás z programu nejvíce zaujalo?

Cestovatel Adam strávil 10 dnů u indiánů kmene Xingú, ale aby se k nim dostal, musel mít povolení od úřadů i od náčelníka kmene. Adama vzali indiáni vstřícně k sobě. Pořádali rituály a spoustu dalších tradic, chovali se, jako kdyby tam Adam nebyl. Indiáni bojují v zápasech huka huka. Jednu noc se Adamovi zdál sen, kdy se ho zmocnil zlý duch a manželka náčelníka ho zachránila tím, že vstoupila do

jeho snu a dala mu kmenové jméno Waupitá. Na konci své cesty předal Adam náčelníkovi malý kamínek, který s sebou vezl už z Česka.

Seznámil se také s Tonym, se kterým poznával krásy Amazonie. Amazonský prales se podílí 20 % na produkci kyslíku, proto se mu také přezdívá „plíce Země“. Adam ulovil do ruky lenochoda, sklípkanu, a dokonce se ponořil do jezera, aby našel anakundu.

V Riu můžeme najít schody, které jsou udělány z barevných kachlíček, kterých bylo použito více jak 2000. Také se tam nacházejí favely, což jsou chudinské čtvrti, kde převládá kriminalita. Adam musel s sebou mít průvodkyni Rafaelu, která znala místa, kam se může, a také únikové trasy. Ale i tak ho sledoval gang, který ho nejspíš chtěl okrást o techniku, naštěstí se jim to nepodařilo. Ve favelách žije asi 12 miliónů obyvatel, což je zhruba 6 % z celkového obyvatelstva Brazílie. Rio dostalo své jméno podle měsíce (leden), ve kterém bylo objeveno. V češtině Rio de Janeiro znamená Lednová řeka.

Adam také navštívil jeskyni Abismo Anhumas, do které se dá jenom slanit úzkou štěrbinou v zemi. Celá výprava trvala i s ponorem cca 9 hodin, ale přý to stálo za to.

Jen pro zajímavost – Česká republika by se do Brazílie vešla 108x. Brazílie je 5. největší zemí na světě. Její hlavní město je Brasília.

Hana Urbanová

*Byl jeden otrava z Liberce,
který si myslel, že je v SAZCE výherce.
Ale on jen spal, spal, spal,
až se divil, že se otravou stal.
Ten málem výherce z Liberce.*

*Byla jedna tetička z Ostravy
a ta obeplula snad všechny přístavy.
Jela vždy svou malou lodí,
doufala, že ji nikdo nikdy nevyhodí,
ta námořnice z Ostravy.*

*Doufala, že s malou lodí
snad ji nikde nevyhodí,
tak odvážnou námořnici z Ostravy.*

Eliška Hladíková

SOUTĚŽ O POHÁR STAROSTY HARTIGA – VĚDOMOSTNÍ ČÁST

25. dubna 2017 jsem se spolu s několika dalšími žáky druhého stupně účastnil prvního ročníku této soutěže. Každá škola z Prahy 3 vyslala jeden tým, který tvořili vždy jeden chlapec a jedna dívka z každého ročníku. V

Postupně přicházely týmy z dalších škol a pak už soutěž začala.

Moderátorka představila porotu a vysvětlila pravidla soutěže. Následovala první soutěžní disciplína, která se jmenovala „Kouzelný koberec“. Celý tým se musel postavit na plátno o velikosti 1,5 m na 1 m. Naším úkolem bylo plátno otočit naruby. Nesměli jsme při tom stoupnout vedle. Zvládli jsme to a docela rychle, získali jsme do začátku body a následovala další soutěžní disciplína – první kolo otázek. Během tohoto kola jsme se museli postupně všichni

našem týmu byli: Bára Vacíková, Viktor Císař, Angelina Trachuk, Štěpán Srb, Lída Denisova, Ondřej Pohl, Anežka Čmoková a Jan Hotový. Ve škole jsme se snažili spolu s učiteli na soutěž připravit, ale nikdo si pořádně neuměl představit, jak bude soutěž probíhat, protože se konala poprvé.

V den soutěže jsme vyrazili do Cinema City ve Flóře, kde se soutěž konala. Spolu s námi tam vyrazila ještě třída 8. A, ti nás podporovali v publiku. Měli s sebou transparenty a mávátka, ty vyráběli sedmáci při výtvarné výchově.

V kinosále, kde soutěž probíhala, byly pro soutěžní týmy připraveny stolky před plátnem. Na našem stolku na nás čekala zelená soutěžní trička, byla nám však bohužel malá, takže v tričku mohli soutěžit jen někteří z nás.

vystřídat, u každé otázky jsme mohli vybírat ze čtyř nabízených možností odpovědi. Následovala zase soutěž pro celý tým – měli jsme hádat, co je na fotografiích, které promítali na plátno, šlo o různá místa z Prahy 3, ale na historických fotografiích. Potom přišlo další kolo odpovědí na vědomostní otázky, kdy odpovídali postupně všichni členové týmu.

A opět týmová soutěž – tentokrát jsme měli postavit co nejvyšší věž z 20 kostiček lega, několika špejlí a lepicí pásky. Důležité bylo, aby se věž nezhroutila. Nechtěli jsme zbytečně riskovat a snažili jsme se hlavně o to, aby věž byla stabilní. To se povedlo, ale po přeměření se bohužel ukázalo, že naše věž byla o malý kousek nižší než věž týmu, který skončil třetí. A naše místo nebylo bodované. I tak jsme ale byli na průběžném celkovém prvním místě. Tak to bylo i po dalším kole, kde jsme opět hádali,

co je na fotografiích, tentokrát ze současnosti. Teprve v posledním kole, kde jsme opět odpovídali na vědomostní otázky, jsme trochu ztratili. A tak jsme nakonec skončili na 2. místě, což byl velký úspěch, ale v té chvíli jsme cítili zklamání.

Soutěž byla velmi náročná, bez předchozí přípravy bychom určitě tak neuspěli, ale důležité bylo také to, že jsme byli schopni v týmu spolupracovat, rozdělit si úkoly, podpořit se. Pomáhala nám i skvělá podpora našich diváků, jejich výkonu si ostatně všimla i moderátorka, pochválila je za to. Jako odměnu pro

všechny soutěžící i diváky připravila městská část promítání filmu v kině IMAX, byl to velmi zajímavý film o zvířatech v Arktidě.

Viktor Císař, 6. B

Ocenění úspěšných olympioniků

Ve středu 21. 6. 2017 uspořádal DDM ULITA v Atriu na Žižkově slavnostní ocenění žáků, kteří se úspěšně zúčastnili v letošním školním roce vědomostních soutěží a předmětových olympiád. Za naši školu si přišli ocenění převzít Josef Měkyš, Kateřina Pilátová, Karolína Nezkusilová a Angelina Trachuk. Nejúspěšnější z našich žáků, Vojtěch Kubát, již byl na rodinné dovolené.

J. Kaifer

JE TO ZA NÁMI!

dorazilo celkem 13 kandidátů. Zájem byl ale celopražský, proto se část zkoušek konala i v budově Gymnázia Budějovická. Naši žáci šli ke zkouškám různých úrovní. Nejvyšší úroveň FCE skládala žákyně 8. ročníku Lída Denisová.

Výsledky přijdou na školu až po prázdninách, tak zatím jen všichni všem DRŽÍME PALCE!

A doufejme, že všem to dobře dopadne!

O čem je řeč? No přeci o dalším ročníku zkoušek z anglického jazyka Cambridge, který pro naše žáky může zprostředkovat naše škola. Letos byl zájem velký, i když k vlastním zkouškám nakonec

M. Korešová

*Byl jeden muž, žil na Malé Straně,
nemyl se, líný byl, neplatil daně,
nepral si, nevařil,
hádal se, hašteřil,
k šestinám dostane jen staré sáně.*

*V Měšicích bydlela mladá žena,
každý ji chtěl, žádný ji nemá.
Štíhlá a krásná jak jarní květ,
je jí jen slabých šedesát let.
Proč „ano“ neřekla, copak je němá?*

Kačka Pilátová

Z pera žáků 4. B

Výlet na horu Říp

Ráda bych se s vámi podělila o zážitek z výletu na horu Říp.

Ve čtvrtek 11. května ráno jsme plní očekávání nastoupili do autobusu a hurá na výlet. Když se autobus konečně rozjel, tak nám paní průvodkyně začala vyprávět příběhy o Praze. Po 10 minutách jízdy většinu z nás povídání přestalo bavit a začali jsme si povídat. Naši pozornost si paní průvodkyně opět získala, když vykřikla „podívejte děti, támhle můžete vidět tu slavnou horu Říp!“ Všichni jsme se nahrnuli k okýnkům, abychom Říp viděli. Byli jsme ale zklamaní, protože hora vypadala spíš jako malý kopec. Což se při příjezdu k hoře potvrdilo.

Když autobus zaparkoval, vyběhli jsme ven a na první lavičce vytáhli svačiny. Po svačině jsme se honili. Potom si nás paní průvodkyně svolala k sobě, přečetla nám nějaké informace z informační tabule a vyrazili jsme na vrchol Řípu.

I když hora Říp není příliš vysoká, po chvíli chůze nás už bolely nohy a paní průvodkyni museli dokonce kluci tlačit. Cestou jsme navštívili dvě vyhlídky, ze kterých byl krásný výhled do kraje. Když jsme dorazili na vrchol, oddychli jsme si a také se zaradovali, protože tam byl stánek se suvenýry. Na vrcholu Řípu jsme navštívili rotundu sv. Jiří, která je moc hezká. Uvnitř rotundy byly sochy sv. Jiří a Dobrého pastýře. Po prohlídce rotundy jsme se šli ještě podívat na další vyhlídky. Z jedné vyhlídky jsme viděli psí hřbitov. Pak už jsme se vraceli zpátky k autobusu.

Po příjezdu ke škole nám paní průvodkyně rozdala lízátko a rozloučila se s námi.

Tento výlet jsem si moc užila. Sluníčko nám svítilo celý den a my všichni máme o čem vyprávět.

Eliška Pad'ourová 4. B

Dne 11. 5. jsme jeli na Říp. V 7:30 hod byl před školou autobus. K Řípu jsme přijeli krásnou lipovou alejí. Když jsme přijeli k Řípu, paní nám chvilku povídala o legendách Řípu. Když jsme vystoupali až na vrchol, chvilku jsme si odpočinuli a potom jsme šli do rotundy sv. Jiří. V rotundě je tma, ale ze stropu viselo světlo, takže tam nebyla taková tma. Po prohlídce rotundy jsme šli na vyhlídku, odkud jsme viděli pole, vesnice a město. Z vyhlídky jsme šli na místo, kde byl vyrván kámen, který teď stojí v Národním divadle. Potom jsme šli na poslední vyhlídku, tam jsme si zazpívali a jeli jsme autobusem ke škole.

Jakub Trčka, 4. B

V květnu jsme jeli na horu Říp. Ráno jsme měli sraz před školou i s 2. B. Když jsme byli všichni, tak jsme nasedli do autobusu a vyrazili. V autobuse jsme se seznámili s paní průvodkyní, která nám po celou dlouhou dobu cesty vyprávěla o hoře Říp a o tom, jak na ni vstoupil praotec Čech. Když jsme dojeli pod horu Říp, tak jsme vystoupili z autobusu, dali jsme si občerstvení a mohli jsme jít na záchod - do lesa.

Pak jsme si zabalili věci a vyrazili jsme vzhůru. Já jsem si myslela, že nahoře budeme co by dup, ale nebyla to pravda! Hora je sice malá, ale hodně prudká. Když jsme došli nahoru, uviděli jsme hospodu s krámkem se suvenýry, sluníčko, stromy a rotundu svatého Jiří. Potom jsme mohli svačit, nebo si něco koupit. Když paní průvodkyně zavolala, ať jdeme k ní, řekla nám, že půjdeme na prohlídku rotundy.

V rotundě bylo doopravdy šero, chladno a hodně málo místa. U dveří stála krásná menší socha svatého Jiří, jak zabíjí draka. Dozvěděla jsme se, že praotec Čech měl bratra Lecha a Mecha. Paní učitelka tomu nevěřila, tak si to vyhledala na mobilu - a byla to pravda. Když skončila prohlídka, tak jsme chodili po vyhlídkách. Vyhlídky stály za to. Pak jsme se vrátili k hospodě a opět svačili.

Když jsme se vrátili pod Říp, tak jsme zase mohli jít na záchod - opět do lesa. Cestou jsme viděli na zemi ležet úplně malé ptáčátko, které spadlo z velké výšky a snažilo se obrátit na nohy, nešlo mu to. Bylo mi ho líto, ale už jsme museli jet do školy. Nasedli jsme do autobusu a jeli jsme. Paní průvodkyně se nás cestou zpátky ptala na otázky z toho, co nám vyprávěla po cestě tam, a my jsme museli odpovídat.

Když jsme přijeli před školu, tak jsme všichni dostali lízátko a vystoupili jsme z autobusu. Už na mě čekal táta. Vyprávěla jsem mu o tom, jaké to bylo a co jsem zažila. Moc jsme si ten výlet užila.

Barbora Ježková 4. B

ZE SPORTU:

BRUSLENÍ

Na bruslení to byla docela legrace. Ze začátku jsme docela padali, teda jen někteří. Někteří si ani pořádně nezavázali brusle, ale byli tam i takoví, co uměli bruslit hned od začátku. Ke konci sezóny už uměli bruslit všichni. No a už byl konec sezóny, ale myslím, že to za těch pár promočených šustáků stálo.

Petr Vlček 4. B

MINIGOLF

Dne 30. 3. jsme po první hodině šli místo bruslení na mini golf. Protože na bruslení už bylo moc velké horko a kvalita ledu byla špatná, prostě roztával. Na minigolfu bylo osmnáct jamek. Vytvořili jsme si dvojice a porovnávali jsme si, kdo byl v té dvojici lepší. Paní učitelka s vychovatelkou Maruškou si to také zkusily. Ani nevím, která byla lepší. Když jsme to dohráli, museli jsme jít do školy.

Byl to pro nás všechny příjemný zážitek a nebylo to moc namáhavé. Byli jsme rádi, že jsme poznali nový sport. Určitě si to běžte zkusit a můžete klidně hrát i s babičkou a dědečkem.

Pavla Vanešová, 4. B

TURNAJ VE VYBÍJENÉ

Ve čtvrtek 1. června se na naší škole Lobkovicovo odehrála skupinová část krajského kola turnaje ve vybíjené, kterého jsem se zúčastnila i já sama.

Ještě před zápasem jsme byly všechny vystresované, ale jako tým jsme to společně zvládly. Soupeřky byly velmi dobré, ale naše škola postoupila do finále a dostala se do souboje o medaile. Tým

byl prostě skvělý, holky se snažily o sto šest. Myslím, že lepší družstvo jsem jako kapitánka mít nemohla.

Nakonec jsme vyhrály bronzové medaile a jsme třetí v celé Praze.

Zuzana Hušková, 5. B

A kluci?

Ti jsou PRVNÍ ... HURRRÁ!!!

REPUBLIKOVÉ FINÁLE VE VYBÍJENÉ

V úterý 13. 6. jsme přijeli do kempu Pecka. Zde jsme se ubytovali. Ve skupině jsme měli Ústecký kraj, Olomoucký kraj a kraj Vysočina.

Všechny tři zápasy jsme vyhráli, ale zápas o postup o medaile jsme bohužel prohráli. Na večeri jsme šli zklamaní, ale večer byl nakonec dobrý díky velkému sportovnímu areálu.

neprospělo, protože jsme poté dva zápasy prohráli. Poslední byl našťastí vítězný. Nálada byla dobrá. Nakonec jsme byli 8. a jeden kluk z našeho týmu vyhrál cenu fair play hráče.

Cesta z Pečky do Nové Paky byla složitá. Všichni jsme byli namačkaní v malém autobusu, ale bylo to super!

Skamarádili jsme se zde s týmem z Moravy. Ráno jsme vstávali velmi brzo. Snídaně byla velká, proto jsme se dobře najedli. Asi nám to ale

Jakub Steiner, 5. B

OBVODNÍ VOLEJBALOVÝ TURNAJ DÍVEK A CHLAPCŮ

Ve středu 5. dubna 2017 a v pátek 7. dubna 2017 se konaly ve sportovní hale TJ Sokol, Praha 3, Koněvova 19 obvodní turnaje ve volejbale dívek a chlapců základních škol.

Dívky skončily na **3. místě** a chlapci na **5. místě**.

Reprezentovali nás:

dívky: Jarošová Klára, Kubelková Lucie, Pažitná Eliška, Santinelli Sophia (8. A), Soukupová Karolína (9. A), Čmoková Anežka (9. B).

chlapci: Pohl Ondřej (8. A), Tyl Josef (9. A), Holeček Dominik, Kahabka Jan, Klečánek Jáchym, Kuchař Pavel, Ptáček Ondřej, Vakoč Adam (9. B).

OBVODNÍ TURNAJ V PŘEHAZOVANÉ

S holkami ze 6. a 7. ročníku jsme vyrazily na turnaj v přehazované. Týmy byly rozřazeny do dvou skupin. V každé ze skupin hrál každý s každým. Z obou skupin postoupily dva nejlepší týmy. Poté se hrálo v lepší skupině o 1. až 4. místo a v té druhé skupině o 5. až 8. místo.

My jsme skončily na 5. místě.

Reprezentovaly nás:

Fialková Veronika (6. B), Altová Eliška, Hladíková Eliška, Kahabková Kateřina (7. A), Dvořáková Natálie, Haratová Kateřina, Šulcová Karolína (7. B).

Kateřina Kahabková, Eliška Altová 7. A

PŘÍSPĚVKY ŽÁKŮ:

STARÝ MUŽ A LOUTKY

Jirka Šalamoun z Kouřimské ulice měl vždycky rád loutky. Už od dětství měl doma loutkové divadlo. A loutek také spousty. Většinou to byly jen asi osmnáct centimetrů vysoké marionetky zavěšené na drátě.

Ale dvě z nich ne. Ty byly za nitky zavěšeny na vahadélkách. Byli to: Kašpárek a (to byla Jirkova největší chloubka) velký zelený drak.

Jirka taky odebíral časopis Loutkář, ve kterém nejednou otiskli plány jevištěátka, které se Jirka pokoušel napodobit. Poté, co se do tvorby zapojila i teta Tonča, Jirka se sám pustil do výroby nábytečku.

Teta Tonča Cabálková byla totiž vyučená v Mnichově dámskou krejčovou. Dokonce si v Praze otevřela dámský salón. Byla svobodná a k Šalamounovým chodila pravidelně na nedělní obědy. Jirkovi šila na loutky slušivé šatičky, které se dokonce daly měnit.

Jirkova záliba v loutkovém divadle ho provázela kudy chodil. Jednou se na loutky vyptával u pokladny svého oblíbeného starožitnictví na rohu Celetné ulice. Pokladní mu však připomněla, že soukromé podnikání (včetně obchodu s loutkami) je v rozporu s nařízením. Jednou, když byl Jirka znovu v tom starožitnictví, přistoupil k pokladně nějaký starý muž, a nabízel loutky k prodeji.

Ale odmítli ho. Jirka vyběhl z obchodu a u Prašné brány toho muže dostihl. „Pane, promiňte, slyšel jsem, že chcete prodat nějaké loutky. Já bych o to měl zájem.“ To bylo samozřejmě taky proti nařízením, ale ten muž byl rád, že někoho zaujal. Řekl Jirkovi, ať v domluvenou dobu přijde k nim domů, a ať se na ně podívá. Jeho rodina bydlela hned pod pevností Vyšehradu.

Když se Jirka vyšplhal až k jeho domu, jen tak tak popadal dech. Dostalo se mu vřelého přivítání a po krátkém rozhovoru ho ten muž dovedl do obývacího a otevřel kanape. Jirka si své loutky schovával právě do kanape, aby mu je nezabavili. Tak tento muž jich měl plné kanape. A ty loutky - to byl skvost. A některé byly až půl metru dlouhé. To byla krása. Jirka na to vyvaloval oči. „Já si také schovávám loutky do kanape!“ Starý muž se usmál. „Je to docela oblíbené místo ke schovávání takových věcí.“ „Já jsem si myslel, že jsem jediný široko daleko, koho zajímá loutkové divadlo.“

Jirka se na toho muže podíval a zjistil, že se mu v očích třepotá jiskřička. „Lidé rychle zapomněli na to, jak bylo loutkové divadlo kdysi nezbytné. Ti, kteří zachovají jeho kouzlo, než lidé procitnou - jako jsme třeba já a ty - jsou na světě hodně potřeba.“

MÝDLOVÝ PRINC

Dne 25. 5. 2017 jsme se my, členové KMD, zúčastnili divadelního představení Divadla Broadway, nesoucího název Mýdlový princ. Stojí za zmínku, že jsem se já osobně mohla představení zúčastnit spíš šťastnou náhodou, a to za pomoci personálu divadla a naší paní učitelky Houfkové. Kdyby nebylo té šťastné náhody, opravdu bych o mnoho přišla.

První, co jsem na jevišti spatřila (hned po oponě), byl pan Martin Dejdara. Tohoto skvělého herce mám v oblibě od té doby, co znám seriál Comeback. Postava pana Dejara sice není úplně důstojnou vizitkou, ale ztvárněná je skvěle. Takže už na začátku si představení zajistilo schovávavost z mé strany, což se moc často nestává.

Pan Dejdara zde dokonce hrál postavu jménem Martin! Šlo o vyškoleného herce, který však jen těžko shání dobré zaměstnání a finančně ho drží nad vodou už jen jeho prý „o třicet let mladší“ přítelkyně Nicol.

Když už to s Martinem vypadá hodně zle, dozví se navíc, že mu zemřel otec. A Martinovi se tak naskytne možnost zdědit pohádkové bohatství (přes 12 000 000 Kč). Podmínkou jeho otce je,

aby Martin znovu oživil bývalou slávu divadelního klubu s názvem, který si už nepamatuju. Splnění podmínky má být zpečetěno úspěchem na jisté přehlídce amatérských divadel či co. Prakticky hned na začátku představení jsem zaznamenala čtyři, většinou radostné skutečnosti:

Zaprvé: Jeviště divadla je vybaveno mnoha vymoženostmi, například otočnou stěnou. Co mě potěšilo bylo, že herci hráli scénu i při aktivní činnosti těchto „věcí“ a ne že čekali, až se to všechno dozvedá a dotočí, aby to náhodou nebylo třeba nebezpečné! Opravdu hodně zajímavá podívaná.

Zadruhé: Toto představení působilo, a myslím si, že i mělo působit, dojmem hraného filmu. Už kvůli promítání různých prostředí (např. i cihlové zdi) na zadní část jeviště. Dále kvůli výběru scén, ten mi přišel pro filmy typický. Mám na mysli, že se tu odehrává třeba jedna hádka, potom najednou utnuto a změna, potenciální „kamera“ se najednou přesunula třeba do kilometry vzdálené Prahy. Velmi pěkná myšlenka.

Zatřetí: Komedie! Byla to komedie, a navíc velice podařená. Jak má dílo alespoň čtyři dobré vtipy, mé hodnocení šplhá kolmo vzhůru.

A tohle bylo opravdu víc než čtyři vtipy! Bylo to vtipy doslova přecpané! A že tedy stály za to. Jistě, ne každému to stačí, ale já jsem spokojená. A několik perliček si ještě vybavuju. Jedna z nich: Při generálce na výše zmíněné důležité přehlídce, jeden z herců mystickým hlasem prohlásí: „A tu Noe spatřil, jak z nebe sestupují apoštolové!“ Bohužel herci - zpěváci - apoštolové se zpozdili. A tak místo nich vběhne na scénu nějaký jiný herec a jásá hned vedle obrovského modelu majestátní Noemovy archy: „Už parkujou, už parkujou!“ Jistě, tohle zrovna patří k tomu okamžitému humoru, který se vyprávět nedá, ale stálo to za pokus...

Začtvrté: Byl to muzikál. Nedá se zrovna říci, že je to radostná skutečnost, protože postavy propukaly ve zpěv odhadem asi tak každou třetí minutu. Říkám si, že kdyby se scénárista nechal unést ještě víc, zpívali by lidé na jevišti třeba o kýčání, nebo o tom, že je brní noha... Většina písniček se však docela dobře poslouchala. (Nebo alespoň mně, kamarádka Anička skoro celou první třetinu hry potichu zoufale kvílela a když jsem se u jedné písničky neovládla a začala tleskat do rytmu

s ostatními, pět minut na mě vydržela zírat jako na ropuchu...)

Navzdory délce hra docela příjemně ubíhala a na jevišti se skoro pořád něco dělo. Mé spolužáky zaujalo skoro stejně tolik jako mě (vím to, protože najednou všichni ztichli), když se na jevišti objevily dvě děti, stoprocentně obě mladší než my. A hrály opravdu docela dobře.

A co mně se opravdu líbilo, byla písnička, kterou si na jevišti odzpívala právě „Klára“ - starší z obou dětí. Písnička byla o tom, jak se dívka rozhoduje o kostýmu pro své taneční (myslím, že původně baletní) vystoupení. Za písničku si vyzkouší několik

různých kostýmů, přičemž každý odráží nějaký hudební styl, a ty všechny se v jedné písničce vystřídaly. A nejen hudbou, ale i tancem. To se mi opravdu moc líbilo. Kostýmů bylo myslím asi pět, nebo dokonce šest. Já už si bohužel vybavuji jen několik.

První byl nepochybně klasický baletní, předposlední měl symbolizovat bujnost brazilských slavností a poslední byl představitel Street dance. Nutno dodat, že já se nevyznám ani v hudebních stylech (neumím je skoro rozlišit - hlavně ty nakombinované), ani v hudebních interpretech a v tanečních stylech už vůbec ne. Takže ten večer jsem viděla něco jako Street dance

poprvé a rozhodně si to budu pamatovat už navždycky. Opravdu HODNĚ povedené.

Ale všechno má své temné stránky a ani Mýdlový princ neunikl. DĚKOVAČKA!!! Každý, kdo někdy nějakou zažil si jistě vybavuje, že už tak po dvou minutách tleskání jste rádi, když se jednou rukou trefujete do druhé. Určitě nebudu přehánět, když prohlásím, že my jsme tam tleskali minimálně dvacet minut.

Nakonec do potlesku už rozsvítili světla, abychom toho konečně nechali. Ale stálo to za to! Krátce řečeno - důrazně doporučuju!

Kateřina Pilátová

Na přípravě časopisu se podíleli:

Redakce: Mgr. J. Hubičková, Mgr. I. Čulák, Mgr. B. Brožová

Dopisovatelé: Mgr. M. Korešová, Mgr. P. Malinová, Mgr. H. Černá, Mgr. H. Urbanová, J. Kaifer, Mgr. H. Hainzová

Žáci ze tříd: 4. B: Eliška Pad'ourová, Jan Trčka, Barbora Ježková, Petr Vlček, Pavla Vanešová,

5. A: Adam Klaboch, **5. B:** Zuzana Hušková, Jakub Steiner, **6. B:** Viktor Císař,

7. A, B: Kateřina Pilátová, Jan Schimperk, Karolína Nezkusilová, Irena Opletalová, Štěpán Srb, Elen Hiráková, Zuzana Krumbholcová, Eliška Hladíková, Kateřina Kahabková, Eliška Altová, Anna Nováková, **9. A:** Eliška Hrachová

Obrázky: **7. A:** Anna Kováříková, **9. A:** Snizhana Kraynyk

KOMIKS:

